

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Sudačko vijeće
Broj: Sv-4/17 i Sv-6/17
Split, 29. siječnja 2018.

Sudačko vijeće Županijskog suda u Splitu u sastavu Bruno Klein kao predsjednik vijeća, te mr. sc. Ivan Tironi, Vicko Prančić, Mlađan Prvan, Amara Trgo, Marica Šćepanović, mr. sc. Senija Ledić i Anđelka Rađa kao članovi vijeća, odlučujući u svezi pritužbi I. J. i J. D., odvjetnika u H. od 1. veljače 2017. i 13. ožujka 2017. i dr. u odnosu na rad J. J., sutkinje O. s. u S., S. s. u S. G., nakon pisanog očitovanja sutkinje od 16. lipnja 2017. i 10. ožujka 2017., uz usmeno očitovanje na sjednici sudačkog vijeća 29. siječnja 2018., temeljem članka 6. stavak 1. i 2. Poslovnika o radu sudačkih vijeća od 21. svibnja 2009. (u daljnjem tekstu: Poslovnika) i točke 14. Kodeksa sudačke etike („Narodne novine“ broj 131/06, u daljnjem tekstu: Kodeksa), na sjednici održanoj dana 29. siječnja 2018. i 1. veljače 2018., jednoglasnom odlukom nazočne većine članova utvrdilo je:

Pritužbe I. J. i J. D. odvjetnika u H. na rad J. J., sutkinje O. s. u S., S. s. u S. G., protivno odredbama Kodeksa, nisu osnovane.

U podnesenoj pritužbi I. J., odvjetnika u H. od 1. veljače 2017., označena kao pritužba na rad suca pri S. s. u S. G. u predmetu P-4241/15 (J. J.), prepričava razgovor odvjetnika i u navedenom postupku tuženika pod 1. L. B., a po kojem bi mu sutkinja kazala da svojim procesnim postupcima šteti svojim sestrama, te da takvo postupanje nije nikako uklopivo u Kodeks sudačke etike. Naknadno 18. travnja 2017. odvjetnik I. J. podnio je dodatnu pritužbu na rad suca pri S. s. u S. G. u predmetu O-457/17 (J. J.), po kojoj pritužbi je J. D., stranka koja je opunomoćila odvjetnika J. navela kako je sin privatne tužiteljice pitao istog zašto se ne nagode i da je stekao dojam da mu on nešto sugerira glede ostavinskog postupka. Na koncu ove pritužbe stoji kako je u navedenom postupku doneseno rješenje o nasljeđivanju po sporazumu, a nakon što je županijski sud ukinuo prvo rješenje od 1. lipnja 2015.

U odnosu na pritužbe na rad sutkinje J. J. od strane J. D., odvjetnice u H. od 13. ožujka 2017. tvrdi se da je sutkinja J. J. za svoje privatne potrebe, kao prilog privatnoj tužbi koja se vodi protiv J. D. pod brojem K-864/13, neovlašteno iz spisa O. s. u S. G. broj 2P-10/06 kopirala Ugovor o doživotnom uzdržavanju u H. 20. lipnja 1998., iako je tada spis bio u radu kod suca Ž. P.

Nastavno 5. lipnja 2017. Sudačko vijeće zaprimilo je pritužbe na rad suca pri S. s. u S. G., J. J. od strane iste odvjetnice J. D. gdje se navodi kako je sutkinja podigla privatnu tužbu protiv nje zbog kaznenog djela sramoćenja i koji spis se vodio pod brojem K-864/13 pred O. s. u S., a onda da je delegiran na O. s. u Š., gdje se vodi pod brojem K-214/16. Njeno saznanje o tom postupku da je bilo tek u kolovozu 2016. kada joj je od strane O. s. u Š. dostavljena

odluka Vrhovnog suda od 7. srpnja 2016. Dakle, da tijekom tri godine nije imala saznanja da prijavljeni sudac vodi kazneni postupak protiv nje, a u te tri godine da ista, znajući da postoji razlog za izuzeće, nije zahtijevala svoje izuzimanje već da je uredno vodila postupke, prešućujući ovu činjenicu. Nadalje, da je 3. veljače 2015. u predmetu Z-193/15 zatraženo izuzeće sutkinje, a da je isto dostavljeno predsjedniku suda 30. siječnja 2017. godine. Prijavljena sutkinja da tek 16. ožujka 2017. i kasnije podnosi u nekoliko predmeta zahtjev za svoje izuzeće, koji su i prihvaćeni, sve temeljem članka 71. točka 7. ZPP-a, pa da se ovdje radi o povredi članka 5. Kodeksa sudačke etike. Slična stvar da se odnosi i na postupak P-1053/17, gdje je tužba predana 28. veljače 2017., a požurnica dostavljena 10. svibnja 2017., dok sutkinja da je 24. svibnja 2017. podnijela zahtjev za svojim izuzećem. Tako da je i u predmetu P-2145/17 tužbu zaprimljenu 25. travnja 2017., dana 15. svibnja 2017. poslala tuženicima na odgovor, iako se ne radi o hitnom spisu.

Uz pisana očitovanja sutkinje J. J. istoj je omogućeno, sukladno odredbi članka 6. stavak 2. Poslovnika, da svoje očitovanje o pritužbama dade i na sjednici Sudačkog vijeća, gdje je kazala da su problemi u komunikaciji s odvjetnicom D. počeli 2013. kada je odbila zahtjeve stranaka u više predmeta u postupcima u kojima je ona bila zastupnica stranke, a da se posebno ukazuje na Ugovor o doživotnom uzdržavanju iz 2006., u kojem je stranku zastupala odvjetnica D., a sačinjen je pred njom kao sutkinjom i kasnije je u postupku utvrđeno da ugovor nije potpisan od stranaka u ugovoru. Sutkinja J. je istakla da ne zna kako je do toga došlo, a da ovaj događaj spominje kao inicijator poremećaja odnosa između nje i odvjetnice D. Odvjetnica D. i odvjetnik I. J. de facto zajedno vode odvjetnički ured i da se zapravo radi o jedinstvenim pritužbama. Odvjetnica D. da u svojim pritužbama nikad nema neposrednih saznanja o događajima o kojima piše već uvijek da je to na temelju posrednih saznanja. Od 2013. kada je podnijela privatnu tužbu da je za nju znala samo ona i predsjednik suda, a izuzeća da odmah nije tražila jer da je bila jedini sudac u predmetima u kojima je sudila dok su drugi suci sudili na drugim vrstama predmeta. Na koncu je kazala da se od siječnja 2017. izuzima iz svih predmeta gdje su punomoćnici podnositelji pritužbi.

U pisanom očitovanju od 16. svibnja 2017. sutkinja J. J. navela je da je logično da je 2013. od strane arhivara i djelatnika suda zatražila da joj fotokopiraju ugovor i da za to nije trebala nikakva dozvola jer se radilo o predmetu u kojem je ona postupala i za kojeg je bilo za očekivati da se nalazi u arhivi. U očitovanju od 16. lipnja 2017. navela je kako smatra da činjenica je li se u nekom predmetu izuzela mjesec dana ranije ili kasnije nije bitna, jer da je to učinila u onom momentu kada bi predmet došao ispred nje na stol, a kako bi onemogućila odvjetnicu u onome što radi protiv nje, da je jedini način bio da se počne izuzimati od postupanja u svim, bilo novim ili starim predmetima koje zastupa bračni par D.-J. U pisanom očitovanju od 10. ožujka 2017., između ostalog, sutkinja J. navodi kako je tuženik pod 1. L. B. uredno primio tužbu pa kako u zakonskom roku na istu nije odgovorio u odnosu na njega da bi postojale procesne pretpostavke za donošenje presude zbog ogluhe, ali pod uvjetom da tužitelji objasne zbog čega traže 3/75 dijela, a ne svih 5/75 dijela. Tužene pod 2. i 3. da su zajedničkim odgovorom na tužbu osporile tužbeni zahtjev, te da je naknadno preciziran tužbeni zahtjev. Na koncu je kazala da je pritužbu Hrvatskoj odvjetničkoj komori podnijela u kolovozu 2017. protiv odvjetnice J. D.

De facto, temeljem sličnih pritužbi ovo Sudačko vijeće odlučivalo je i u postupku Sv-6/13 od 26. rujna 2013. godine, a na temelju pritužbe J. D., odvjetnice u H. protiv sutkinje J. J. Očito da je spirala poremećenih međusobnih odnosa između odvjetnice J. D., a sada i odvjetnika I. J., dobila još već zamah, kako zbog podnošenja ovih pritužbi, tako i u suprotnom pravcu zbog podnošenja pritužbi Hrvatskoj odvjetničkoj komori, odnosno podnošenja

privatne tužbe u kaznenom postupku. Pritom treba imati u vidu i činjenicu da je S. s. u S. G., O. s. u S., manja ustrojstvena jedinica s malim brojem sudaca (troje), a isto tako i da je ograničen broj odvjetnika na otoku H., zbog čega ovaj poremećaj u odnosima poprima veći značaj.

Što se tiče razgovora sutkinje J. J. s nekim od stranaka u postupcima, poglavito u postupcima P-4241/15 i O-457/17, sutkinja J. J. dala je procesni rezon zbog čega je upozorila na potrebu preciziranja tužbenog zahtjeva, a u tom smislu i kontakta na ročištu s L. B., dok je postupak O-457/17 pravomoćno dovršen, o čemu je rečeno i u pritužbi.

Nadalje, što se tiče postupka u kojima je naknado traženo izuzeće od strane same sutkinje J. J., Sudačko vijeće ocjenjuje da bi bilo primjerenije da je sutkinja nakon podnošenja privatne kaznene tužbe 2013. godine zatražila izuzeće u svim predmetima gdje stranke zastupa odvjetnica J. D. Međutim, o naknadnom postupanju sutkinje J. u tom smislu prihvatljiva je njena izjava da je reagirala onda kada bi joj predmeti "došli na stol", odnosno kad bi u njima faktički započeo rad. Ovdje treba naglasiti da se ne radi o apsolutnom razlogu za izuzeće iz članka 71. točka 1.-6. ZPP-a, već o relativnom razlogu iz članka 71. točka 7. ZPP-a, dakle, ako postoje druge okolnosti koje dovode u sumnju nepristranost suca. Međutim, treba kazati i to da se ne radi o situaciji kada je privatna tužba podnesena protiv stranke u postupku, već protiv odvjetnice J. D., koja je u pojedinim postupcima punomoćnik stranke, ali nije stranka. U tom smislu treba ukazati i na odredbu članka 17. stavak 1. točka 3. ZKP/08, prema kojoj kazneni postupak započinje određivanjem rasprave na temelju privatne tužbe. Dakle, onog trenutka kada je zakazana rasprava u kaznenom postupku povodom privatne tužbe sutkinje J. J. protiv odvjetnice J. D., započeo je kazneni postupak i bilo bi opravdano da je sutkinja J. J. postupila sukladno članku 71. točka 7. ZPP-a. Pri tom treba imati u vidu i sve ono što je prethodno rečeno o statusu i položaju u postupku, a glede odnosa stranka-punomoćnik. No isto tako, za kazati je da je naknadno sutkinja J. J. zatražila svoje izuzeće, upravo temeljem članka 71. točka 7. ZPP-a, u svim postupcima unutar svoje referade, a u kojima bi punomoćnik bila odvjetnica J. D., odnosno odvjetnik I. J.

Nakon sjednice Sudačkog vijeća od 29. siječnja 2018., dana 31. siječnja 2018. zaprimljen je dopis odvjetnice J. D. s nastavnim pritužbama i to glede događaja vezanih za kazneni postupak po privatnoj tužbi koji se vodi pred O. s. u Š. broj K-214/16, no o njima ovo Sudačko vijeće nije raspravljalo, s obzirom da se nastavak sjednice 2. veljače 2018. odnosio samo na vijećanje i donošenje odluke, poglavito jer je sutkinja J. J. svoje usmeno očitovanje već dala dana 29. siječnja 2018.

Nakon svega, Sudačko vijeće ovog suda jednoglasnom odlukom nazočne većine članova utvrdilo je kako su očito poremećeni odnosi između sutkinje J. J. i odvjetnice J. D., kao i odvjetnika I. J., a koji datiraju još iz 2013., te da se na određen način radi i o graničnom postupanju sutkinje J. J., poglavito u odnosu na vrijeme traženja izuzeća u svim postupcima u kojima stranke zastupaju odvjetnica J. D. i odvjetnik I. J. Međutim, treba ponoviti da se nije radilo o apsolutnim razlozima zbog kojih je nužno tražiti izuzeće, već o relativnom razlogu iz članka 71. točka 7. ZPP-a. Dakle, tek ako postoje druge okolnosti koje dovode u sumnju nepristranost suca, a što je moguće utvrditi u svakom trenutku kada se ocijeni da takve okolnosti postoje glede konkretnog spisa koji je došao u rad, u ovom slučaju konkretnoj sutkinji. Na koncu, posebice zbog rasprave koja je zakazana u kaznenom predmetu po njenoj privatnoj tužbi primjereno je da i ubuduće sutkinja J. J. traži izuzeće svog postupanja u predmetima koji bi njoj bili dodijeljeni u rad, a u kojima bi punomoćnik stranke bila

odvjetnica J. D. ili odvjetnik I. J., a kako bi se izbjegli svi eventualni prigovori koji bi bili usmjereni upravo na nepristranost sutkinje u svom postupanju.

Međutim, kao i u prethodnoj odluci Sv-6/13 od 16. rujna 2013., Sudačko vijeće i sada želi naglasiti, da bi u širem smislu, kolegijalno i na akademskoj razini, bilo preporučljivo, uz medijacijski pristup na svim razinama, smiriti tenzije, te se snagom razboritosti podignuti iznad međusobnih animoziteta, uz uvažavanje svih osobnih i profesionalnih različitosti obiju strana.

PREDSJEDNIK

Bruno Klein